

Spm. nr. S 75

Til *justitsministeren* (21/6 88) af:

Kofod-Svendsen (KRF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at anmeldelser af overtrædelser af straffelovens § 219 undersøges tilstrækkelig grundigt, inden påtale opgives?«

Begrundelse

Ifølge Ekstra Bladet fredag den 17. juni 1988 er en åndssvag kvinde blevet seksuelt misbrugt af en pædagog på en daginstitution. Da datteren fortalte forældrene, hvad hun havde været udsat for, kontaktede de forstanderen på institutionen, men da han ikke ville gøre noget ved sagen, anmeldte de den selv til politiet.

Begge forældrene og datteren er blevet afhørt. Politiet har ifølge Ekstra Bladet erklæret sagen for afsluttet, da man ikke har fundet anledning til at sigte nogen for et strafbart forhold.

Stadig ifølge Ekstra Bladet tror en natlæge, der har undersøgt og talt med kvinden efter overgrebet, ikke, at hun selv har kunnet opfinde forløbet. Embedslægen har på grund af kvindens angst ikke kunnet undersøge hende.

Såfremt fremstillingen i Ekstra Bladet af sagen er korrekt, virker det utrygt, at politiet ikke sørger for en grundigere lægeundersøgelse af kvinden. Hvis hun ikke har haft tillid til embedslægen, bør undersøgelsen kunne foretages af en læge, som hun har tillid til. De pårørende bør ikke kunne stå tilbage med en mistanke om, at sagen ikke er undersøgt til bunds.

Svar (29/6 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har i anledning af det stillede spørgsmål indhentet en udtalelse fra den stedlige politimester. Det fremgår heraf, at politimesteren vedrørende den i begrundelsen for spørgsmålet nævnte sag den 7. december 1987 har tilkendegivet, at han ikke fandt, at der var grundlag for at sigte nogen for strafbart forhold.

Afgørelsen er ifølge politimesteren truffet på baggrund af en omfattende efterforskning, hvor en række personer er blevet afhørt, og hvor såvel den pågældendes egen læge som embedslægen, i det omfang det har været muligt, har foretaget lægeundersøgelser. Endvidere er udtagne

prøver blevet analyseret af Retsmedicinsk Institut.

Politimesterens afgørelse er den 19. juni 1988 påklaget til statsadvokaten for Sjælland. Statsadvokatens afgørelse kan i givet fald påklages til rigsadvokaten, hvis afgørelse kan indbringes for Justitsministeriet.

Jeg finder derfor af principielle grunde, at jeg ikke på nuværende tidspunkt bør tage stilling til den konkrete sag.

Spm. nr. S 76

Til *sundhedsministeren* (21/6 88) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Med hvilken begrundelse har ministeren underkendt den nye medicinaldirektørs beslutning om at gøre det smertestillende stof dextropropoxyfen anmeldelsespligtigt?«

Begrundelse

Det er rystende, at ministeren har udskudt beslutningen om at gøre dextropropoxyfen anmeldelsespligtigt på linie med morfin. 66 mennesker blev sidste år registreret som døde og 618 indlagt med forgiftninger som følge af dextropropoxyfen.

Stoffet er det præparat, der er skyld i flest forgiftningsdødsfald. Det virker dødeligt selv i små doser. Derfor er det fornuftigt af den nye medicinaldirektør at kræve en kopi, hver gang en læge udskriver recept på dextropropoxyfen.

I Norge har man for nogle år siden indført en lignende ordning med det resultat, at ordinationen er faldet kraftigt, og at færre er døde af forgiftning.

Ministeren påtager sig et stort ansvar ved at bremse medicinaldirektørens initiativ. Hensynet til brugerne burde veje tungere end medicinalfirmaernes økonomiske interesser.

Svar (19/7 88):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

På et møde den 2. juni 1988 meddelte Sundhedsstyrelsen de tre producenter af præparatet dextropropoxyfen i Danmark, Benzon Pharma A/S, Eli Lilly & Co. og DAK-Laboratoriet A/S, at Sundhedsstyrelsen inden for kort tid ville gøre dextropropoxyfen kopipligtigt. Selskaberne klagede herefter over Sundhedsstyrelsens beslutning til Sundhedsministeriet med